

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke volja znižana črna in sive: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od detristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se bingovoljno pošiljajo narodna reklamacije, oznanila, t. i. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Tihi teden.

12. Pozno bo letos nastopila velika noč. V času, ko je druga leta že gospodoval mirni postni čas, praznoval je letos še pust svoje zadnje vesele ure, in mali traven bližal se bode svoji sredi, ko bodo iz cerkva zadomele otožne lamentacije, in ko bodo se stolpov mesto donečih veličastnih zvonov, drdrali za molkli klepetci. In tudi pomlad odgrinja že počasi svoj cvetni obraz ter prereza zeleno širne senožeti. Veliki teden nastopi čez malo ur, tihega denes končujemo.

Pa tihi nij bil ta teden samo v cerkvi, v mislih in zaznamovanju vernega ljudstva; tudi v javnem svetu je vladal nekov mir, nekova tišina, nekova utrujenost, tako, da je bil to v istini: tihi teden. Velika, z jeklom in orožjem rožljajoča politika postala je mirnejša; strogih burnih glasov nij bilo čuti; hladno in mirno razgovarjanje jih je nadomestilo. Kaj nam prineso prihodnji dnevi, tega se ve da ne vemo, niti ne ugibljemo.

Pa tudi naša domača notranja politika, naša večna borba, ki traja pod to ali ono firmo dan na dan, uro za uro, in ki le v posameznih trenutkih burneje stopi nakrat pred vsacega, ki se le količkaj zanima za njo, tudi ta je letos v tem tednu nekoliko mirnejša. Prilike jej je vsaj dovolj, pokazati se bolj vidljivo in čutno, ker imamo volitve. In akoravno se na tihem, tako rekoč pod odejo vse giblje, vse miga, vse agitira, vendar javno množega tega nij čutiti. Mirno hodi drug mimo drugega ter si voščita ta in oni „dober dan“ in „dober večer“, po volitvah pa, po glasovanju se ne povprašujeta. Vse se je nekako konsolidiralo, utrdilo, krepko in močno postalo in zato tudi mirno. In tihi teden je tudi v naši politiki tako tiho mimo zgnil brez bur-

nega trenotka. In kaj bi tudi ne? V prvih letih, ko je narodna stranka stopila zopet na volilno bojišče, trebalo je ledino orati, trebalo korak za korakom pribojevati si tla, tranšeje in tvrdenjave. To so bile hude, silno britke ure. Sedaj tega ne trebamo toliko. Mi imamo svoje pozicije. Manjše so še sedaj, nego one naših nosprotnikov, a ravno tako trdne, pa kaj še to, mnogo trdnjše, nego one. Naše drži zavest in moževska samostalnost, one pa servilizem in „višje povelje“. Kakor hitro potegne drug veter od severa, bode pa tudi večina teh, sedaj sovražnih pozicij brez borbe brez prepričevanja, brez besede, z dušo in telesom naša. Posebno se jih sicer ne veselimo; pojutranjem so nam lahko zopet sovražne. Pa porabljuje so, kakor postrešek, ki stori velik pot za „dvajset kebrov“. Zato pa hodimo svojo pot mirno in tiho, kakor smo jo sedaj že vajeni. Naša stvar je zdrava, trdna in mlada, kaj torej ne bi rasla, ne bi cvetela, ne bi zorela? Trideset let je prebila, trideset težkih morilnih let; in krepkejša stoji denes v mladem zarodu, nego v onih prvih letih v navdušenih moževskih srcih. Koliko smo uže preživeli od tačas, ko je poslanec Ambrož, poznejši župan ljubljanski, v dunajske avli leta 1848 govoril, pozdravljajoč rojaka Fisterja: „Sodi jo nas, da delamo za separatistične, anarhične namene, da sovražimo kulturno Nemstvo in nemško izobraženje; pa mi po damo Nemcu roko v skupno delovanje. Za svoj jezik in za svoj narod pa zahtevamo pristujoče jima pravice.“

Trideset let je, kar so bile govorjene te besede; malo se je doseglo vnanjemu svetu nasproti, pa za trideset let vendar veliko. Povzdignil se je naš jezik, spoštovanje smo mu pribojevali in osvedočiti se smemo svetu kot Slovenci. In svet, širni svet, ki do tedaj

o malem slovenskem rodu nij znal, niti govoril, ta svet dendenes tudi ve, da živi naš rod, in da je lepa veja na kčatem slovenskem drevesu, čigar verhunec je jela rudečiti vshajajoča zora.

Mi hodimo svojo pot, kakor smo je vajeni; brco na desno, brco na levo onemu, ki se nam neprijateljsko bliža. Tudi brca je lahko mirna, pa vendar krepka, tako da je nij treba ponoviti. Tudi v teh dneh jih bode treba odajati, kakor druga leta, pa brez vse strasti, brez ropota.

Tihi teden je obhajal verni svet, in se pripravlja za veliko noč, za vstajenje.

Tudi rod slovenki, naš rod ima tihi teden, kateremu bode sledilo — vstajenje. Kaj če to, da je še veliki petek vmes? Ko bi bil še tako dolg, — vstajenje mora priti!

Trideset let.

Minolo je trideset let, kar je prva iskra narodne ideje pala mej slovanski svet. Poprej je bila tema, debela tema, globoko smrtno spanje. Slovenska beseda je bila osmi naglavni greh, v solah zatrta in proklicana, v uradih prepovedana; kdor bi jo bil tu rabil, v globoko ječo bi ga bili vrgli.

Kako pa je denes? Boljše, mnogo boljše gotovo.

Če tudi je v teh tridesetih letih bil Slovan ljute boje, ne le na krvavih bojiščih za cesarja in državo, temuč tudi na duševnem polju zoper neštivilne sovražnike, vendar nij propal, ampak ojačil in okrepil se je tako, da mu je slavna bodočnost gotova.

Nečemo naštevati, kako sovražna mu je bila osoda, kako so ga na steno pritiskali, kako ga je zaničevala tista stranka, ki se po krivičnem baha z omiko in izobraženostjo, kako so izdajice strup mešale v zdravo njegovo jedro

Listek.

Pisma iz Dalmacije.

II.

V Zadru dne 31. marca.

Ker je bila nevihta isto noč, ko smo v Zader dospeli, tako velika, da mornarjem nij bilo kljubu napornemu prizadevanju nikakor mogoče ladije spraviti h kraju, ukazal je kapitan zakotviti jo sredi pristanišča, ter čakati drugega jutra. Nij torej preostalo drugega, ko leči na ladiji, kar sem tudi takoj, ko sem izvedel, da ne pridemo h kraju, storil. Zaspal sem nenavadno dobro, ter se zbudil še le zjutraj zaradi hoje mojih sopotnikov, ki so se odpravljali, da zapuste parnik, ter se dajo prepeljati na čolnih, kateri so pri veslali proti ladiji.

Tudi jaz sem sklenil isto storiti, ker se

mi je reklo, da ladije pred osmo uro ne bodo potegnili na nabrežje. Dam torej svojo prtljago prenesti v čoln, ter stopim tudi sam vanj. Tu, glej! prve nepravilnosti! Veslarja, katerih čolna sta najbližje ladije stala, sprla sta se, kdo ima večjo pravico mene in mojo prtljago prepeljati, ter sta privoščila nasprotno si vsak po eno zaušnico.

Druga nepravilnost me je čakala pri mornarskih vratih, skozi katere sem hotel v mesto stopiti. Bilo je namreč še prezgodaj in carinarski urad še zaprt, torej je bilo treba čakati pol ure, da je prišel dotični uradnik, ter dovoli prtljago odpeljati v mesto, vprašaje me prej, če nemam s sobo nikacega kontrebanda.

Tako sem tedaj srečno prišel v Zader. Solnce je ravno zopet nekoliko posijalo izza temnih oblakov, ter pogledalo radovedno v ozke, od silnega dežja popolnem izprane ulice

zaderskega mesta, ko sem korakal po širokeji ulici v gostilnico.

Prva skrb mi je bila, spraviti svojo prtljago ter preskrbeti si sobo, da si potem morem ogledati glavno mesto kraljevine Dalmacije, dokler ostane lepo vreme, kajti vedel sem, da to ne bode dolgo trajalo.

Sicer nijsem imel veliko za ogledovati, kajti v eni uri je mogoče Zader popolnem prehoditi, pogledati si vsako ulico posebej in obiskati še vse cerkve, ako njihova notranja uprava človeka posebno zanima.

Zader (lat. Jadera) je eno najstarejših dalmatinskih mest, katero so Rimljani dobili še pred Kristovim rojstvom v svojo last, ter storili iz njega eno svojih največjih in najvažnejših naselbin. Lego ima mesto jako ugodno na malem poluotoku, ki na severovzhodni strani nareja veliko in varno pristanišče vsake velikosti. Sežidano je mesto po beneškem

tudi ne omenjamo, kako se je delalo z njim v gmotnih stvareh, kako so mu sušili tisti sok, ki je „nervus rerum gerendarum“; vse to je vsacemu znano; zgodovina slovanska zadnjih trideset let je zgodovina mučeništva in kakor je iz krvi verskih junakov se razcvela vera ter poglala drevo, ki prostira svoje veje čez vesoljno zemljo, enako narodno mučeništvo strne ves slovanski rod v bratstvu, ljubozni in slavi.

Kdo se je zavedel pred tridesetimi leti svoje narodnosti?

Mi Slovenci smo take može lahko na prstih sešeli; a denes! denes je drugače; denes je narodna zavest uže splošno naše blago, prodrila je do kože na kmetih; kakor listje jeseni, tako v grob sipljejo stari naši nasprotniki, kakor perje spomladi na lipi poganja, tako se množé zvesti sinovi materi Slavi.

Resnica je, veliko žrtev je zahtevala ta tridesetletna osorna vojna, a bili je nijsmo svojeglavno za ničemurnost, ampak za sveto stvar, za sveti dom, za veliko narodno idejo. Nij še končana ta vojna, še bo treba truda, vztrajnosti, poguma; a trdno upamo, kakor v Boga, da je blizu dan popolne naše zmage, dan, ko ovijemo oljkin venec krog senc svetej pravici.

Tedaj rojaki, vi borilci za sveto domače ognjišče, nadaljujmo to slavno vojno z uma svitlim mečem neutrudljivo in goreče, da zemlja, ki je imela doslej „grob komaj za nas“, obrodi cvetje in sad nam in našim potomcem v prihodnjih tridesetih letih!

„Edin.“

Gorčakov odgovarja Salisburyju.

(Konec.)

„Isto tako se mora kot pretirana trditev jemati, da bi celota dogovorov v San Štefanu, o povrnitvi rumunske Besarabije in raztegnjenju Bolgarije do Črnega morja, kakor tudi pridobljenje luke Batumske, Rusiji pripomoglo h gospodujočemu stanju nad celim sosedstvom Črnega morja. Rusija je v prejšnjem času močno pomagala k osvobojenju Grške in Rumunije. Nij vidno, da bi iz tega bila Rusija imela večje dobičke, nego katera druga država. Povrnitev Besarabije nij nič družega, nego da se tam zopet naredi taka razmera, kakoršna je bila pred 22. leti, a se je premenila iz uzrokov, kateri nijso imeli ni pameti ni pravice za podlogo.

„Batum je jedina dobra luka v onih vo-

dah in pridobitev tega je jedini dobiček za rusko trgovino in varnost; ta dobiček vleče Rusija iz vojske, ki jo je sama začela in ki jo je toliko žrtev stala. Kar se tiče pridobitev v Armeniji, imajo le bramben (defenziven) pomen. Mogoče, da bi bili Angleži radi videli, če bi bile te močne pozicije pri Turčiji ostale, ali iz istih uzrokov stavi Rusija veliko vrednost na to, da jih ima za lastno brambo, da ne bode pri vsakej vojski morala oblegati, kakor je bilo to pri Karsu, katerega so Rusi v polstoletja trikrat osvojiti morali. Če je Anglija mislila, da bi teh odstopkov treba ne bilo, naj bi se bila ob času berlinskega memoranda Rusiji približala in porto h koncesijam prisilila, da bi se bilo to doseglo brez prelivanja krvi, za kar se je Rusija borila.

„Nemogoče je razumeti, zakaj se (od angleške strani) sklepa, da bode z rusko pridobitvijo Armenije evropska trgovina v Trapezunt in Perzijo nesvobodna.

„Nič bolje nijso podprti ugovori proti vojni odškodnini, ki se terjaja od Turčije. Številka te odškodnine nij v nobeni razmeri z bremenom, katera je Rusija v vojski nosila. Možno je, da presega zdanje denarne moči Turčije in jo še bolj v zadrego spravi, kako bode svoje upnike plačevala, ali pomisliti se mora, da Turčija uže pred vojsko vsled nereda v svojej upravi nij več izpolnjevala svoje dolžnosti nasproti vnanjim upnikom.

„Obstoječe pogodbe so se zadnjih dvaindvajset let vedno prelamljale. Najprej jih je turška vlada, ki nij svojih dolžnostij nasproti kristijanom izpolnjevala, potem so jih združene kneževine, francoska okupacija Sirije, carigradska konferenca sama, ker se je vmešavala v notranje zadeve osmanske države. Nasproti pa markíz Salisbury sam prizna, kako velike izpremembe se morejo in morajo v današnjih razmerah narediti. Treba je le še zvedeti, kako si nj. gospodstvo (Salisbury) misli uresničenje dobre vlade za ono prebivalstvo, da dobi mir in svobodo, katerih do zdaj nij imelo. Depeša markíza Salisburyhva ne odgovarja na to. Zato je videti, da bi bili ugovori njeni praktično večjo veljavo imeli, ko bi se bili v pozitivnih nasvetih izrazili, v taci, ki bi bili nameravali rešiti zdanje težave, in trajno pomirjenje orijenta doseči v interesu vseh.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. aprila.

Iz Pešte izvemo, da je bilo na Dunaji 11. aprila pri cesarji dve uri trajajoče po-

svetovanje, katerega so se udeležili vojni minister, oba ministra predsednika in oba ministra deželne bramborice. Iz te sestave je soditi, da se je govorilo o vnanjej politiki.

Dne 10. aprila je prišel na Dunaj carjev generalni pribočnik knez Obolenski.

Državni zbor je imel menda včeraj zadnje sejo pred velikonočnimi prazniki. Najbrž nove postave o dohodninskem davku nij zvršil.

Oberska zbornica se je po sprejetji budgeta odzgodila do 30. aprila. Do tedaj smo torej varni čitati protiruske bombastičnosti iz magjarskega parlamenta.

Vnanje države.

Nekaj **mirnijše** je postalo. Ruska oficijalna „Agence russe“ naznanja, da se posredovanja v tem smislu nadaljujejo. Ona meni, da z Gorčakovega spomenice, katere, poslednjo polovico v obširnejem izpisku na drugem mestu priobčujemo, začelo se je posvetovanje o dogovoru v San Štefanu. — Vendar gotovosti v celej situaciji nij še nobene, naslednji dnevi nas uže lahko zopet na vojeviteljšo stran zasuknejo.

Iz **Bukurešta** poroča „P. C.“ o močnih ruskih vojskanih premikanjih v Rumuniji. Tudi blizu Bukurešta je postavljen močan ruski oddelek. Videti je — pravi poročilo — da se Rusija za vse slučaje pripravlja.

Iz **Belgrada** se poroča: Srbski general Lešjanin ki biva zdaj v posebnem poslanstvu v Peterburgu, javil je tukajšnje srbske vlade, da je car pripravljen Vranjo in Trn pustiti pri Srbiji, a v Pirotu pustiti, da se glasuje, kam hoče mesto spadati. — Minister Ristič je izdal na vlade okrožnico, v kateri konstatira da je vojska zdrava in narod zdrav, da torej glasi o kužnih boleznih v Srbiji nijso bili resnični.

Bismarck kličejo „Times“ na pomoč in posredovanje za ohranjenje miru. Če on le Rusijo do tega spravi, da bode dogovor sanšefanski kongresu predložila in poslušala ugovore družih velevlasti, pa je prvi korak k miru storjen. Ta korak nij nemogoč — prave „T.“

Dopisi.

Iz Ljutomer 12. aprila [Izvirni dop.] (Stanje naše posojilnice.) Okrajna posojilnica, registrirano društvo z neomejeno zavezo v Ljutomeru imelo je na konci 1877 leta 322 udov, od katerih je na opravičnih deležih vplačano vkupaj 10 659 gld. 94 kr. — Mej opravičnim letom odstopilo je 6 a pristopilo 10 udov. Vsak ud je obvezan na svoj opravični delež od 60 gld. na leto najmanj 6 gld. vplatiti — Prijemki leta 1877 iznašajo vkupaj 50.036 gld. 89 kr. a izdavki 42.276 gld. 12¹/₂ kr., blagajniški preostatek tedaj

(Dalje v prilogi.)

uzoru, ima namreč tako ozke ulice, da se z vozom ne more nikjer vanje; večina jih je komaj po pol metra širokih, nekatere imajo širokost enega metra in čez, najširja mej njimi pa „Cale larga“ (široka ulica) ki je pa mnogo ožja, ko „špitalska ulica“ v Ljubljani. Večih trgov ima Zader samo štiri; mej njimi je vredno imenovati onega pred mestno hišo in zeleni trg, na katerem stoji velikansk jako lepo konstruiran steber iz rimskih časov.

Sploh mesto na tujca ne nareja nikakoršnega neugodnega vtisa; kajti, da si so ulice ozke in temne, na nahaja se vendar v njih praviloma nikakoršne nesnage, kakor n. pr. v Trstu ali po isterskih mestih. Mestni odbor, na čegar čelu stoji Slovan, pazi ostro, da vsak hišni posestnik ohrani pred svojo hišo snažnost in vsacega, ki bi te predpise za nemarjal, občutljivo kaznuje.

Mesto Zadar bilo je do nedavnega časa

trdnjava, obdana z močnimi gradbami od vseh strani, katere je zopet od treh strani oklepalo morje, od četrte pa precej širok kanal, ki veže pristanišče z odprtim morjem in v katerega sedaj zahajajo dalmatinske obrežne ladice pripeljavajoče v Zader vino, drva, seno, olje in druge pridelke dalmatinskih otokov in suhe zemlje.

Utrjeno je bilo zadersko mesto uže za časa Rimljanov, ki so spoznali, da ima kot njihova kolonija in vsled svoje naravne lege veliko važnost za ohranjenje rimske moči na bregovih dalmacije. Ta utrjevanja so potem nadaljevali: občinska, beneška in avstrijska vlada, posebno poslednja, ki je gradbe razširila in velike vojašnice in zalagalnice sezidala.

Vse te vlade postavljale so se na stališče, da je Zader v obrambenem smislu proti zunanjemu sovražniku ključ do Dalmacije; nijso pa

ravno zaradi te enostranosti izprevidele, da bi mesto utegnilo še veliko boljše važno postati ako bi se mu omogočilo, da se razvije kot trgovinsko mesto, za kar ima vsled svoje lege vse pogoje v sebi.

Edino francoska vlada, katerej pa v Zadru nij bilo dolžega obstanka, sprevidela je to na prvi pogled ter je sklenila gradbe razkopati, ob enem pa mesto s prekopanjem onega dela suhe zemlje, kateri jo veže z ostalo suho zemljo, od poslednje popolnem ločiti. Ako bi se bilo to zgodilo, dobil bi bil Zader veliko in varno pristanišče ter bi se bil začel proti severovzhodu širiti in bi bil dandenes gotovo veliko večjo važnost imel, kakor jo ima sedaj.

Tudi avstrijska vlada je naposled to sprevidela ter je sklenila leta 1873 zrušiti mestne gra'be, kar se je deloma tudi uže izvršilo. In res so se takoj našli špekulantje, ki so na mesta, kjer so nekdanje trdnjavske gradbe

7760 gld. 76½ kr. Bilanca: I. Imetje društva: a. gotovina iznaša 7760 gld. 76½ kr., b. vrednost v blagajnici nahajajočih se menjic 89,618 gld., — c. vrednost inventara 350 gld. — in d. dolžne obresti 1367 gld. 85 kr., tedaj vkup 99,096 gld. 61½ kr. II. Dolgovi društva: a. Rezervni fond 2830 gld. 36 kr., — b. terjatve društvenikov 10,659 gld. 94 kr., — c. terjatve hranilničarjev 66,504 gld. 53 kr., — d. terjatve Graške hranilnice 17,000 gld., — e. podporni fond 1201 gld. 15 kr. odračunajoč za štibro porabljenega izneska od 207 gld. 78½ kr. v ostatku od 993 gld. 36½ kr., in — f. naprej sprejete obresti 1108 gld. 42 kr. torej vkupaj 99,096 gld. 61½ kr. — Ivan Kukovec, načelnik, Matjaž Zemljič, denarničar, Jože Gomilšek, preglednik.

Z vrhniške okolice 12. aprila. [Izviren dopis.] Denes je na Žalostnej gori pri Borovnici, kot po navadi, na čast današnjega sopraznika Marijinega, slovesnost. Vsako leto pride na ta dan prav obilo ljudi, a letos jih je bilo še veliko več, in to je menda pouzročila laž, koju je nekdo v okolici raznesel in ljudi radovedne napravili, da so šli gledat „čuden prizor“. Ta lažnik je priprostim ljudem pravil, da pride na ta dan nek človek na Žalostno goro, kateri nosi svojo lastno mrtvo mater uže dalje časa na hrbtu in se je nikakor znebiti ne more. Ljudem se je govorilo, da je ta ubogi pokornik svoje mater na mrtvaškem odru, predno je bila v mrtvaški zaboj dejana, slekel njeno črno oblačilo, katero je hotela v grob soboj imeti in je to pred smrtjo tudi zahtevala. Zbog te surovosti se ga je potem mrtva mati — pravi fabula dalje — oklenila in mrtva mu rekla: „Jaz sem te nosila 9 mesecev in ti, nehvaležnež, me pa nosi 9 let.“ Ta bore človek sedaj hodi z mrtvo materjo na hrbtu od enega božjega pota do drugega, iskajoč pomoči, da bi se rešil teškega bremena. Tako so stare babe pravile.

Priprosti, neomikani ljudje so polni radovednosti, videti tega „desetega brata“ iskali ga povsod — a — kar je naravno — nikjer dobili. Ali namesto, da bi se spametovali, ne dajo si vere vzeti. Sedaj namreč tisti, ki so bili pri prvej maši, menijo, da je gotovo kasneje bil, oni pa, ki so bili pri drugej maši, pa menijo, da je bil pri prvej, tretji pa, da se je pred njimi skrival . . .

Z Dunaja 12. aprila. [Izv. dop.] Postna koncertna „Beseda“ slavlanskega pevskega društva na Dunaji je ena najsijajnejših,

kar jih je imelo to društvo v svojih letnikih zabilježiti. Udeležilo se je okolo 900 oseb; nad 600 programov je bilo tiskanih, ali koj po pričetku koncerta, ko je došla najmanj tretjina cele množice, nobeden ni mogel dobiti več programa. Društvo je bilo najizbornejše, kar ga ima slavlanski svet na Dunaji. Izmej aristokracije omenjam samo komteso Dela Motte i baroneso Odkolek. Izmej državnih poslancev takrat ni bilo veliko število. Ali večina jih je odposlala odboru slavl. pev. društva opravičevanje; baš isti večer bila je seja v državnem zboru. Izmej delegatov slavlanskih došel je Hrvat Vončina, izmej državnih poslancev bil je vrli naš rojak Viljem Pfeifer navzoč. Slovenskih vseučilišnikov pak je bilo gotovo navzočih nad 40.

Program se je izvršil najtočneje. Zbor društva pokazal je, da sme se v točki petja meriti z najprvimi nemških pevskih društev. Ta večer sta se zopet proslavila kot izborna slavlanska skladateljca dva društvena člena, namreč prvi pevovodja društva, g. A. A. Buchta in drugi pevovodja g. K. Jahoda (Krtinsky). Prvi ima neizmerno mnogo zaslug za napredek i izurjenost društva. Njegova skladba „Pisnė češkė“ pela se je najizborneje i sledilo jej je navdušeno priznanje od strani elektreziranega občinstva. Ta večer so se pele izredno dve slovenski pesni, namreč Försterjeva „Svět“, i Nedvedova „Oblakom“, katerih obedve sta se peli zelo dobro, osobito je dopadala poslednja v mešanem zboru. Društvo je namreč pridobilo si zbor dam, ki je ta večer z velikim uspehom sodeloval. Slavnoznani tenorist Jerie i društveni pevovodja gospod Buchta, izborni baritonist, pela sta pesen „Na nebi plno hvezdiček“ (kompozicija K. Bendla), kateri duo se je izbranemu občinstvu neopisljivo dopadal. Z burnimi, dolgotrajajočimi priznanjevalnimi klici sledili so tej produkciji. Izmej zborov so se še jako dobro peli: K. Benilova „Umlko stromu šuměf“, Lisinskega „Predivo je prela“, Iv. pl. Zajčeva „Pozdrav brodaru“ z bariton solom, s kojim se je odlikoval društveni član Č. Hinsky, dvorne opere pevec. V mešanem zboru pela se je prekrasno „Umlko stromu šuměf“, ki je mej najlepšimi kompozicijami jedna naj prvih. Ruska pesen „Osenj“, skladba Lawrowskega, i „Srpski napevi“, Förchtgott-Tovačovskega, peli so se jako lepo i posebno poslednja bila je zelo odlikovana.

Izmej umetnikov so na ta večer nastopili g. Löwenberg, ki se je odlikoval na glasoviru,

igravši Rubinsteinovo „Polko“, i Chopinov „Nocturne“ i „Polonaise“. Na gosli produciral se je g. Julij Egghard, ki je igral Wienavškega „Polonaise“; spremljal ga je na glasoviru njegov mojster, slavl. profesor na glasbenem polji g. Heissler.

Kakor je razvidno, bil je ta program skoz in skoz slovansk, kar je velika zasluga g. pevovodje, ki skrbi, da so na prvih dunajskih odrih mojstri skladateljci vseh slavlanskih narodnostij, da se s tem pokaže nemškemu svetu, da ima Slovanstvo tudi na glasbenem polji genije, ter da Slovanom si tudi v tem oziru ni treba izposojevati si od tujcev, ni Nemcev, ni Francozov, ni Italijanov, kar bi naj posnemala marsikatera društva na Slovenskem, ki o svečanostnih prilikah napravljajo razporede, ki kar gomaze točk neslavjanskih.

Nastopilo je ta večer nad 100 pevcev i pevk na odru v cvetličnih dvoranah. Nad pol drugo uro trajal je koncert. Dvorana bila je skoz in skoz natlačena i mnogo dam, ki so malo po osmej uri prišle, niti sedeža niso mogle dobiti.

Po koncertu svirala je godba četrtega peš-polka. I tudi tu bile so slavlanske točke na dnevnem redu. Petero potpourri slavlanskih narodnih bil je z velikanskim navdušenjem sprejet. Iz treh dvoran prepolnih občinstva doneli so gromoviti slava, vyborně, horošo i živio klici; „Kje dom je moj“ i „Hej Slovani“ morali sta se ponavljati po trikrat.

Vseobče se trdi, i občinstvo samo je pokazalo, da je Slovansko pevsko društvo najpriljubnejše izmej vseh slovanskih dunajskih društev. Najsijajnejši vspeh zadnjega večera bode lahko izpodbujeval za daljni napredek društva!

Domače stvari.

— (K jutrnjim volitvam.) Jutri v pondeljek volijo volilci I. razreda ljubljanskega mesta v občinski zbor. Narodna domača stranka je tudi v tem razredu kandidat postavila in sicer so ti gg: Franc Bučar, Mihael Pakič, in Josip Strzelba, vsi trije trgovci in hišni posestniki. Menimo, da bi bilo odveč, ko bi hoteli z mnogimi besedami navduševati ali klicati te volilce, naj ne bodo strašljivi ali opustljivi, ampak naj store svojo domovinsko dolžnost. Odločnost, s katero so neodvisni volilci III. razreda v petek rešili čast domače naše narodne zastave, morala bi sama uže bodriti in srčiti tudi vse domače najvišje

stale začeli zidati jako velika in lepa poslopja tako, da se bode mesto v kaci petih letih od morske strani vse drugače in lepše prezentiralo potnikom iz Trsta in Dalmacije, kakor se je doslej.

Znamenitih javnih stavb Zader nima, razun nekaterih cerkva, katerih je vkupno 30. Največa, po svojem stilu in notranji upravi najznamenitnejša je stolna cerkev sv. Anastazije, katera je bila za časa beneške vlade sezidana. Od družih omenjam samo še cerkev sv. Simeona, v katerej počivajo ostanki tega svetnika v lepo in umetno izgotovljenej srebernej rakvi, katera se ceni na gld. 45000. vrednosti, in cerkev sv. Antona, v katerej ima dandenes dalmatinski deželni zbor svoje seje, — brez dvombe torej naj pobožnejši deželni zbor naše države.

Razen katoliških cerkva, omeniti je treba še prve stolne pravoslavne cerkve, posvečene

sv. Iliji in odlikujoče se posebno po svojej notranjej opravi.

Od družih stavb najznamenitnejša je palača cesarskega namestnika, ki je bila za časa Rimljanov sezidana, za časa Benečanov in Francozov popravljena in povečevana in naposled od avstrijske vlade modernizirana, vsled česar je dobila svojo sedanje obliko. Poslopje je jako prostorno in prostori, katere sedanji gubernator baron Rodić za svoje stanovanje rabi, — kakor čujem, jako ukusno in sijajno prirejeni.

Po svojem posebnem stilu odlikuje se tudi na glavnem trgu stoječa ter iz samega rezanega kamnja sezidana „občinska knjižnica Paravia“ v katerej se hrani okolo 20000 različnih, večidel starih knjig in rokopisov.

Omeniti moram še za časa Benečanov sezidanih prekrasnih vrat na jugozahodu mesta, na cesti, ki veže Zader z ostalo Dalmacijo.

Ker ima mesto Zader veliko in lepo zgo-

dovino, ker so njegovi gospodarji bili Rimljani in Benečani — dva izobražena naroda, naravno je, da se nahaja v mestu mnogo spominov na različne dobe, njegove zgodovine se nanašajočih. Tako nam priča o rimskej velikosti in omiki velikanski stolp na zelenem trgu, stolp zraven gubernatorjeve palače in napis na notranjej strani „mornarskih vrat“ (porta marina) — Spomin na sijaj in cvet beneške republike obujajo v nas uže vrata na suho zemljo vodeča (porta terra ferma) mnogo prelepo sezidanih cerkva in družih javnih poslopj. Našlo se je tudi mnogo zgodovinsko važnih napisov latinskih in glagolskih, katere je mestni magistrat zbrati ukazal ter jih deponirati dal v navlašč za ta namen sezidanem paviljonu v obnem vrtu. Zares lep in posnemanja vreden izgled za druga mesta, ako hočejo, da v meščanih ne ugasne spomin do domače zgodovine.

obdajkovane volilce I. razreda, da bi resen napor naredili in z večino narodno volili. Zadnja leta v tem razredu res nismo zmagovali, ali imeli smo od leta do leta večjo in tako impozantno manjšino, da je skoraj upati iz nje večine. Zatorej naj nobeden naroden volilec volitve ne zamuja. Ko bi vsi prišli, ki narodno mislijo, mogli bi mi zmagati. Če pa tudi letos še ne zmagamo, treba je pokazati protivnikom, da smo tudi v tem razredu močni. Zatorej je vsak glas važen in zatorej bi bilo želeti, da bi narodni volilci I. razreda denes in jutri sami resno agitacijo v roke vzeli.

— (Tržaški Slovenci) nam, bravši novico o naši ljubljanskej zmagi, telegrafirajo: „Osrčje Slovenije, dvigaj i na dalje pogumno narodni slovanski prapor! Narodni volilci ljubljanski, vaša zmaga odmeva na obalah adrijskega morja, — živeli!“

— (Včeraj) je bila volitev v drugem razredu. Narodnjaki se nismo udeležili. Za to so se nemškutarji sami med seboj ravšali. Po oglih so bili nabiti plakati proti dozdanjemu nemškemu mestnemu svetovalecu gospodu Zieglerju. Namesto njega je ponujalo „več volilcev“ gospoda Stedija. Ziegler je dr. Schrey-Dežmanovej klikli pri glasovanjih, n. pr. glede aspiracij stavbene družbe prepošten in prevesten, zato bi se ga radi znebili. Samostojnih karakterjev renegatje ne trpé.

— (Na korist „narodne šole“) denes v čitalnici ob 11. uri bere dr. Karel Bleiweis.

— (Kranjski deželni načelnik) dvorni svetovalec g. Kalina je baje toliko okreval od svoje bolezni, da pride skoraj iz Gradca in da nastopi svoje mesto v Ljubljani.

— (Osobne novice.) Minister Stremajer je prišel v krapinske toplice svoj revmatizem zdraviti. — Ljubljanski škof dr. Pogacar se je v četrtek 11. t. m. z jutranjim vlakom zopet vrnil z Dunaja v Ljubljano.

— (Naš rojak) profesor Miklošič je te dni akademiji znanosti na Dunaji izročil nov učen spis o jeziku ciganskem.

— (Iz seje kranjskega deželnega odbora) 6. t. m.: Poročilo deželnega šolskega sveta, da se je leta 1876/7 podučevalo v različnih strokah kmetijstva na 50 ljudskih nadaljevalnih šolah, — vzel je deželni odbor na znanje in sklenil, 1) da se deželnemu šolskemu svetu omeni, da bilo bi želeti, da se s teoretičnim podukom združi tudi praktičen, ker le potem ima vspeh na znanstvo kmetijstva, 2) da naj krajni in okrajni šolski sveti poročajo o tem, ali kažejo občine naše dobro voljo, kmetijske nadaljevalne šole podpirati, — 3) da se c. kr. ministerstvo kmetijstva in tudi prihodnji deželni zbor prosita podpore za l. 1878/9 za podučevanje v kmetijstvu v ljudskih šolah, — 4) da se izreče živa potreba stalno nastavljenega popotnega učitelja kmetijstva, ki bi nadzoroval nadaljevalne kmetijske šole, — 5) da se vpraša deželna vlada, kaj se je na poziv ministerstva storilo za pospeh kmetijskega nauka v tukajšnji preparandiji. Deželni odbor je pritrdil, da se v Ribnici napravi s pričetkom prihodnjega šolskega leta dverazredna dekliška šola s 400 gld. in 450 gld. plače za učiteljici.

— (K učiteljskim izpitom), ki so se 8. t. m. v Ljubljani začeli oglašilo se je 6 učiteljev za meščanske, 8 učiteljev za ljudske šole in 3 učiteljice za ljudske šole.

— (24 začasnim kranjskim učiteljem), kateri niso počenši od dobe no-

vih šolskih postav (l. 1869) drugega izpita naredili, odvzelo se je vsled navedene postave (§. 53) in dotične ministerijalne naredbe tudi prvo (zrelostno) spričevalo. Nasledek tega je, da bodo ti učitelji le za silo še trpeni pri šoli in manjšo odškodnino dobivali.

— (Na graškem ženskem učiteljski bode letos po velikej noči poduk, ki bode trajal 4 tedne, za učiteljice ženskih ročnih del na ljudskih šolah, da se v svoji stroki boljše izobražijo.

— (Koperško učiteljsko pripravnišče) je gotovo eno izmed najboljših; kako se tam slovenski sinovi šolajo, to opazujemo — pravi „Edin.“ — uže več časa. Izvedeli smo, da je dalo ministerstvo za ta zavod letošnje leto 12.000 gld. podpore, kajti to je bilo potreba, ako se pomisli, da je v Kopru za študente jako drago življenje in stanovanje, ter da so večidel nepremožni študentje, kateri si le z štipendiji morejo pomagati. G. župnik Sancin v Rižanu je daroval mnogo knjig zavodu; to je vse hvale vredne, naj bi posnemali drugi naši narodnjaki ta čin blagodušnega gospoda. Čuli smo tudi, da je ogledaval nek inženjer hišo, v kateri je pripravnica, našel jo je za vse drugo bolj, nego za šolo pripravno; mislimo, da vlada tudi tukaj pomore. Zavodu pa gre vsa hvala, kajti moči so take, da lahko gojevajo izvrstne učitelje.

— (Dac) za vino in meso je nesel samo za mesec januar tržaškemu magistratu 160,628 gl. 90 kr.; pri vsem tem je pa mestna blagajnica prazna.

— (Nagla smrt.) „Soča“ poroča: Pondeljek zvečer proti 10 uri zapusti mlad gozdarski uradnik z imenom Kulp, rodem Čeh iz Hanakije na Moravskem, restavrant „All' Europa“, a ko pride na Travnik v Gorici, začne se majati; nekdo ga podpre ter sprejme do loterijske kolekture pred škofijo, kder se na tla zgrudi in takoj mrtev obleži. Gosp. dr. Rojč ki je takoj na pomoč prihitel, našel je uže mrtvega. Mladenič je uže dolgo bolehal in nekda je bil prav zaradi tega v milo goriško podnebje premeščen, da bi tu okreval.

— (Iz Celja) se piše „Slovenca“: „Na praznik sv. Jožefa popoldne proti 4 uri se podasta dva mladeniča iz našega mesta, avskultanta pri c. kr. okrožnej sodnji, vitez pl. Muley in Meixner, v cerkev sv. Jožefa, kjer se je predpoludne, kakor vsako leto ta praznik, obhajal velik shod. Pred cerkvijo si kupita omenjena 2 gospodiča vsak svoj molek, ki ga obesita okrog vratu in pa vsak svojo ribo arenk, ter se podasta k samostanskim vratom. Tu predstavlja eden svojega tovarša za grofa Peccija. Potem poprašujeta, ali bi nju ne hoteli v samostan sprejeti. Ko se jima odgovori, da g. prednik je v spovednici, odideta v cerkev. Blizu sredi cerkve korakata s klobuki na glavi, potem začneta arenke in preste lomiti, ter koščke po ljudeh, klečečih po cerkvi, metati, nekaterim tudi kar naravnost ribje koščke mej usta tiščita in jesti ponujata. Mej tem glasno govorita ter se posmehujeta. Za nekaj časa odideta iz cerkve pa se zopet povrneta ter vnovič enake burke uganjata. Slednjič jih truma pobalinov z divjim hrupom v goščo spodi.“ Iz dopisa dalje posnemljemo, da se je preiskava uže začela.

Iluzne vesti.

* (Sleparica.) Na Dunaji so te dni prijeli in zaprli neko lepo gospo, ki se je izdajala za rusko grofico in graščakinjo Gajevsko in ki je znala s svojim finim obnašanjem

v visoke kroge prihajati ter je tako v Parizu, Marsollu, Nizzi, Brüsselu, in po drugih večjih mestih bogate ljudi skoro za pol milijona frankov skupaj znala oslepariti. Ona govori razen svojega rodnega jezika tudi nemško, francosko, angleško in laško prav dobro.

* (Perzijski šah) je na potovanji skozi Evropo. Vzel je baje 25 milijonov frankov za popotnico.

* (Velikansk sod.) Iz Nagy-Kaniše se piše: Izmed izdelkov, kateri se bodo iz Ogerskega poslali letos v Pariz na razstavo, bode tudi velikansk sod, kateri bode iz 82 dóg narujen, katerih je vsaka 5 ³/₄ metrov dolga in 17 centimetrov debela.

Malo boleznij je, katere bi bile toliko zdravil vzdržavale, kakor astma, in se je največ teh bolj ali manj vrednih medikamentov uže pahnilo pozabljivosti v naročaj, kar so tudi popolnem zaslužili. Vrlo dober učinek pa, katerega ima tēr pri vseh afekcijah dihalnih organov, prouzočil je mnogotere poskušaje, kateri so pokazali, da je mej najboljša zdravila proti astmi prištevati treba Guyotove tērne kapsule. Največkrat uže 2 ali 3 pri vsakem obedu použite tērne kapsule skoraj na trenotek odpode vso bol, pri čemer je se ve da razumeti, da treba, ako je bolezen zastarana, použivati zdravil nekoliko časa nadaljevati. Ker pak v obče uže izza prve uporabe Guyotovih tērnih kapsul bolniku bitstveno odleže mučno njega stanje, rabil bode gotovo sam in svojevotjno to sredstvo, dokler se ne čuti za cela zdravega. Poleg tega stoji vse zdravljenje samo gotovo prav skromno ceno 10—20 kr.

Da dobodeš prave Guyotove tērne kapsule, gledi na to, da ima vsaka sklenica podpis gospoda Guyota v trobarvenem tisku. (86—1)

Zaloga v Ljubljani: G. Piccoli, lekarničar.

Tajel.

12 aprila:

Pri Sloun: Berkholz iz Gradca. — Bakarič iz Reke. Pri Matiči: Hirsman iz Dunaja. — Mulič iz Trsta. — Burgstein iz Dunaja.

Dunajska borza 13 aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih	61 gld. 65	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	85	80
Zlata renta	73	35
1860 drž. posojilo	111	—
Akcije narodne banke	796	—
Kreditne akcije	214	50
London	121	40
Napol.	9	71
J. kr. cekini	5	71
Srebro	106	—
Državne marke	59	80

Novo železno cerkveno uro

ponuja podpisani prav po nizkej ceni. Bitje je za četrtinke na 2 zvona in ure na veliki zvon. — Izdelana je prav lično in kdor jo želi kupiti, ali kakšno popravljanje naročiti — naj piše:

(107—3)

Gregor Troha,

izdelovatelj cerkvenih ur v Javorjah, pošta Škofja Loka-Poljane.

Rudolf Kirbisch,

sladničar, (117—1)

v Ljubljani, kongresni trg, priporoča

za veliko noč

pirhe iz sladkora, traganta, iz žide in slame spletene (ob enem škatljice za cukrčke). Potem vsak dan frišne pince, Pan di milano, Titule in druge pekarije in torte, potem Berolinske bahune (prav novo).

Pri lepem vremenu ledenina.

Vnanje naročbe se točno izvršujejo.

V „Narodnej tiskarni“ v Ljubljani je izšlo in se dobiva:

VIII. zvezek „Listki“:

Pomladanski valovi.

Roman, spisal I. Turgenjev, poslovenil dr. M. Samec. 8° 17 pol. Cena 60 kr.

Potem

Trije javni govori.

Govorili prof. Fr. Šuklje, Iv. Tavčar in prof. Fr. Wiesthaler v Ljubljanski čitalnici. 8° 9 pol. Cena 30 kr.

Hiša na oglu

v Ljubljani, v Florijanskih ulicah,
v jedno nadstropje, z majhnim vrtom, ter dobrim
prineskom stanovitine, se iz proste roke pod ugod-
nimi pogoji prodaja. Natančneje se izve v
F. Müllerjevem „Annoncen-Bureau“
(109-2) v Ljubljani, gospodske ulice št. 6.

Zahvala.

Za obilno udeležitev pri pogrebu ranjega
Franc žl. Schivizhoffen-a,
posestnika,

dne 31. marca, izrekuje vsem prijateljem,
znancem in drugim udeležnikom najtoplejšo
zahvalo

Johana žl. Schivizhoffen.
Podberje, 1. aprila 1878. (11)

S c. kr. av. privilegijem in kralj.
pruskim ministerskim potrdilom.

Dr. Borchardt-ovo aromatično (dišečo) milo
(zajta) z zelišč, za očiščenje in popravilo kože
in skušeno zoper vsakako nesnago na koži; v
zapečatenih izvornih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ovo dišeča pasta za
zobe, najsplošnejši in najzanesljivejši pripomo-
ček za ohranjanje in čiščenje zob in zobnega
mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.
Dr. Hartung-ovo olje s kitajske skorje za va-
rovanje in očiščenje las; v zapečatenih in v
steklu štempljanih steklenicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jev dišeči kronini dah, krasna
voda za duhanje in umivanje, ki krepi in
budi življ; v izvornih steklenicah po 1 g'd.
25 kr. in 75 kr.

Prof. dr. Linde va rastlinska pomada v štanj-
seah, povisa svit in voljnost las in je pripravna
posebno za to, da obdrži proge las na glavi;
v izvornih kosovih po 50 kr.

Balzamično milo iz oljke se odlikuje po oživ-
ljevanju in ohranjanju moči za voljnost in meh-
kost kože; v zavitkih po 35 kr.

Dr. Béringuier-jev rastlinski pripomoček za
barvanje las, barva prav črno, rjavno in ru-
menkasto; s krtadami in lončki vred po 5 g'd.

Dr. Hartung-ova zeljsena pomada za oživljenje
in zbujenje rasti las; v zapečatenih in v steklu
štempljanih posodicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jevo olje iz zemljisnih korenin
za okrepčanje in ohranjanje las in brade; ste-
klenica 1 g'd.

Dr. Koch-ovi bonboni iz zeljsih, znan in sku-
šen domači pripomoček za prehlad, hripavost,
zabasanost, hripavo grlo itd.; v izvornih škat-
ljicah po 70 in 35 kr.

Bratov Ledarjevo balzamično milo iz oja ze-
meljskih orehov, prijeten pripomoček pri umi-
vanju nežne in občutljive kože, posebno damam
in otrokom; po 25 kr., paket (4 kosovi) 8) kr.

Pravi ti po pripoznani solidnosti in pripravi-
nosti tudi v naših krajih že priljubljeni pri-
pomočki se dobivajo:

v Ljubljani pri **Francu Terčeku** in lekarju
Biršču in **bratih Kršper**; v Zagrebu pri
lekarjih: J. J. Čojbek in Zg. Mittelbach in Flor. Ki-
ralovici; v Celju pri Kr. Kršperju; v Reki pri
droglerju **Nikolu Pavačiču**; v Gorici pri lekarju
A. Franzoniju; v Celovcu pri lekarjih: Ant.
Beinitzu, Krainerju in Kellerju; v Kranju pri
Rajmund Kršperju; v Trstu pri lekarjih: J.
Seravallu, K. Zanettiju, P. Prendini, Fr. Ve-
dovattu; v Beljaku pri Matevžu Fürstu; v
Varaždinu pri lekarjih: A. Hochsingerju in A.
Halterju; v **Zadru** pri parfumu N. Androvicu.

Svarilo.

Svarimo pred po-
narejanji, osobito
pred dr. Suina de Bou-
temardovo dišečo zobno
pasto in pred dr. Bor-
chardtovim aromatični m
zeljsnim milom z ime-
nom dr. Borchardta
„sin“.

Mnogo ponarejalcev in prodajalcev je
sedanja že obsodila, da so morali plačati pre-
cejšnje globe v denarji.

Raymond & Co.,

c. k. priv. last. tovaru hygealističnih cosm. stvari
v Berlinu. (118-1)

Najfinejše olje iz sala pomuhelje- vih (dorševih) jeter

izvratno zdravi kašelj, sušico, raktis, bramorje ter
najboljše čisti kri.

Vsako steklenico z navodom po 60 kr. prodaje

Gabriel Piccoli,

lekarničar, na dunajske cesti v Ljubljani.
Vnanje naročbe izvršujó se takoj s
poštnim povzetjem. (72-12)

**Elegantna
spomladanska obleka
18 gold.**

**Praktična
spomladanska zgornja suknja
12 gold.**

**Trdne
spomladanske hlače
5 gold.**

in v primerji najfinejše obleke za
gospode in dečke; po najnižji ceni
obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje
za gospode in gospe
priporoča

M. Neumann,
krojaški mojster,

v Ljubljani, slonove ulice šte. 11, v
Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti po-
vzetju urno izvrše in nepristojno brez ugo-
vora nazaj vzame. (111-3)

Nagla in gotova pomoč zoper bolezní v želodeci.

**Dr. Rose
krepilni balzam,**
najboljše in najizdatnejše sredstvo za
ohranitev zdravja,

čistitev in vzdržanje čistoče sokov in krvi ter
za pospešenje dobre prebave, dobiva se pravi
po 50 kr. in 1 gold.

vedno v zaloga: v Ljubljani pri lekarni-
čarjih: G. Piccoli, Jos. Svoboda, Erasmus
Birschtz; v Rudolfovem: Dom. Rizzoli,
lekarnar; v Kočevju: Andr. Braun.

Vse lekarne in večje prodajalnice ma-
terijalij v Avstro-Ogerskeji imajo zaloge tega kre-
pilnega balzama.

Glavna zaloga:

B. Fragner,
lekarna „k črnemu orlu“, Eek der Sporn-
gasse Nro. 205-III. in Prag
Prepis.

Brandeis, 12. januarja 1876.
Visokoočestiti gospodi!

Uže olje časa sem trpel bolečino v že-
lodu ter se mi nij ljubilo jesti. Tu me je
nekdo opozoril na Vašo zdravilo „dr. Rose
krepilni balzam“ in jaz sem ga zavžil.

Porabivši prvo sklenico, opazil sem užo
dober vseh in ko sem še nadalje rabil Vaš
balzam, so bolečine v želodu užo popolnem
izginile, dobil sem zopet apetit in zdaj sem do
cela zopet ozdravel.

Zahvaljujoč se Vam najprisrčnejše, in naj-
toplejšje priporočam „dr. Rose krepilni bal-
zam“ vsem bolnim v želodu, se beležim
z odličnim spoštovanjem

(75-3) F. Standigl.

Jetika je ozdravljiva! Radgostski univerzalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno
za vse, tudi za zastarane bolezni na plju-
čih, za srčne, prsne in vratne bolečine,
posebno za sušico, želodčovo slabost, za
splošno slabost čutnic in proti začenjajo-
čej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpo-
laga se v prepričanje.

Javne zahvale.

Častiti gospod lekarnar Seichert v Rožnovi!
Prisiljen sem zopet pribežati k Vašim iz-
vratnim zdravilom. Kajti, ko sem še v Ljub-
ljani bival ste mi na zahtevanje dvakrat po-
slali bili svojega izvrstnega čaja ter rožnov-
skih celtilčkov, in vselej sem takoj očutil, da so
se moje bolečine v prsih čudovito izboljšale.
Po nasvetu nekaterih prijateljev sem tudi zdaj
tri mesece iskal pomoči pri zdravnikih, a brez
vspeha, zatoorej prosim, da mi izvolite nemu-
doma poslati zopet s poštnim povzetjem 2 za-
vitka radgostskega univerzalnega čaja in dve
škatlici celtilčkov.

Z vsem spoštovanjem

Franjo Cabálek.

V Dobruški pri Josipovem, 26. maja 1877.

Gospodu J. Seichertu, diplom. lekarnarju v
Rožnovi!

Prosim, da mi vnovič vpošljete 12 zavitev
radgostskega univerzalnega čaja in 12 škatlic
rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Ta zdra-
vila zares pri vseh mojih bolnikih na prsih
pomagajo, da kar strmim, in odkar jih tudi
sam rabim, osvobodil sem se kašlja, ki me je
trdovratno mučil vsako zimo kakih 4-6 ted-
nov.

Z vsem spoštovanjem udani

Dr. Tautz pl. Tauenstein,

c. kr. zdravnik pri štabu.

V Kremži ob Dunavu, 26. oktobra 1877.

Gospodu lekarnarju Seichertu v kopelji Rožnovi.

Jaz upotrebljam Vaš izvrstni radgostski
univerzalni čaj proti bolečinam v prsih, in hvalo
Bogu, z dobrim uspehom. Zatoorej Vas prosim,
da mi precej poslati izvolite s poštnim po-
vzetjem še dva zavitka. Bog Vas blagoslovi!

Beležim se hvaležna Vam

A. dela pl. Csermál.

Csejthe pri Dolenjem Novem mestu (na
Ogerskem), dne 5. oktobra 1876.

Blagorodni gospod! Jaz rabim zoper stari
svoj katar v pljučih užo mnogo let Vaš slavni
radgostski univerzalni čaj ter ga pijem po Va-
šem navodu in do s'ej mi je prav dobro del,
zatega delj ga povsodi, kamorkoli pridem, vsem
bolnikom najboljšo priporočam. Vaše blago-
rodje naj tedaj izvoli poslati mi s povzetjem
zopet 4 zavitke čaja, 2 škatlici celtilčkov,
1 steklenico bouquet de Radgost in 1 stekle-
nico rožnovskih želodečnih kapljic.

Vašemu blagorodju najudanejši

JUDr. Josip Kovář,

Novomesto, mesarske ulice.

V Pragi, 23. julija 1877.

Od tega po zdravniške razložbi in pred-
pisih pripravljeni čaj velja za 14dnevno rabo
pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold.
av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih
maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek
in zavijanje pa 10 kr. posebej.

**Radgostski univerzalni čaj in Rož-
novski maho-rastlinski celtilčki** dobi-
vajo se jedino le v lekarni J. Seichertu
v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo
se naročila na vse strani proti poštnemu po-
vzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno,
imajo tudi zaloge sedeči lekarji: W. Mayr
v Ljubljani, A. Beinitz v Celovcu, W.
König, gradsko predmestje, v Mariboru,
Anton Nedwed „zum Mohren“ in Milo-
srdniška lekarna v Gradcu, in S.
Mittelbach v Zagrebu.

Rožnovska čutniška esencija,
hitro in stalno deluje zoper trganje, prehlad,
čutniško in mišično slabost vsake vrste. Ori-
ginalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek
in zavojbo 10 kr. več. **Prava** se dobode
jedino **direktno** iz lekarne v Rožnovi (Mo-
ravska). (377-15)

Rožnovsko mazilo za ožobo,
ki vsako, tudi zastarano ozeblino izceli naglo
in gotovo. Lonček 50 kr., za kolek in povitek
10 kr. več.

Pravo se more dobiti jedino **nepo-
sredno** iz lekarne v Rožnovi (Moravska).

Tržne cene

v Ljubljani 13. aprila t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 43 kr.; — rož 6 gld. 50 kr.; — ječmen 5 gld. 69 kr.; — oves 3 gld. 41 kr.; — ajda 5 gld. 85 kr.; — prosa 6 gld. 50 kr.; — koruza 6 gld. 60 kr.; krompir 100 kilogramov 2 gld. 85 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masi

cilogram — gl. 94 kr.; — mast — gld. 80 kr.; — špeh trisid — gl. 70 kr.; — špeh povejen — gl. 74 kr.; — jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; — govednine cilogram 54 kr.; — telečnine 50 kr.; — svinjske maso 68 kr.; — svinjske maso 100 kilogramov 1 gld. 95 kr.; — slama 1 gold. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov gold. — kr.; — mehka 4 gld. — kr.

Dve kočiji, (00-5)

čisto novi, še prav malo rabljeni, na pol pokriti, se prav v ceno prodajeta. — Ponudbe sprejema administracija „Slov. Naroda“.

Prostovoljna prodaja.

Dne 2. maja t. l. se bode prodalo v Spodnji Zadobrovi prej Mehličovo posestvo števil. 12. — Kupni pogoji se izvedo na dan licitacije na mestu. (119-1)

Vabilo

k seji občnega zbora okrajne posojilnice

(registriranega društva z neomejeno zavezo)

v Ljutomeru.

Dnevni red:

1. Račun za leto 1877.
2. Odveza načelnstva za stran tega računa.
3. Izločitev društvenih udov, ki društvenih pravil ne izpolnjujejo.
4. Volitev treh udov v cenilno komisijo in
5. Še kaki drugi predlogi.

Seja je na belo nedeljo, to je 28. aprila t. l., v žolskem poslopji v Ljutomeru, in se začne ob 8. uri pred poludnem. (120)

V Ljutomeru, dne 15. marca 1878.

Ivan Kukovec,
načelnik.

Matješ Zemljič,
denarničar.

Jože Gomilšek,
preglednik.

Važno naznanilo!

Ravnateljstvo mejnarodne izložbe blaga na Dunaji prodaje vsled likvidacije te-le predmete po čudեսno nizkej ceni, 5 gld. 75 kr.,

za katere se dobode naslednjih 64 stvari, in sicer:

1 izvrstna in točna ura s pozlačeno verižico. Da ura dobro gre, garantujemo.	1 velekrasen album za fotografije, bogato z zlatom ozaljšan.
2 pravi japonski svetilčni vazi z najfinjšo slikarjo, kras vsakemu salonu.	18 finih parrance-slik, 23 cm. vis., 28 cm. šir., najdivnejši kras za 3 sobe.
1 izvrstna prav praktična sahar-nica od črne, z zlatom emajlirane kovi.	12 izvrstnih c. kr. patentiranih žlic za jedi,
1 praktične klešče za sahar od vedno bele kovi.	12 izvrstnih c. kr. patentiranih žlic za kavo,
1 mičen franc. Cebra - namiz-njak, ki krasi vsako salonsko mizo.	6 podčasnice, katerih pri nobednej hiši pogrešati ne smejo,
1 slavnoznani obdarjeni telephon, s katerim se moreš z vsakim še bolj oddaljenim človekom izvrstno zabavati.	6 kosov francoskega parfūm-mila, kateri kožo napravljajo fino, mehko in belo.
	2 saljiva predmeta, najnovejša in največji smeh probujajoča, za gospode in gospe.

Ako vpošlje malo vsoto 5 gld. 75 kr., ali ako jih naroči s poštnim povzetjem, dobi vsakdo vseh tu navedenih lepih 64 stvari tako v ceno, da je komaj delo plačano.

Naroča se za vso c. kr. avstro-ogersko monarhijo jedino pod naslovom: (81-6)

Direction der internationalen Waaren-Ausstellung
Wien, Burggring Nr. 3.

Trgovina mešanega blaga.

H konkurznej masi zapuščine gosp. J. N. Spitzky jun. pri sv. Lenartu v slov. Goricah spada skupina manufakturnskega blaga, cenjena na 5287 gld. 46 kr. in specerijskega, cenjena na 1406 „ 32 „ vkup vredna 6693 gld. 78 kr.

Odbor upnikov namerava to skupino blaga potom proste prodaje proti gotovemu plačilu prodati ter tudi prodajalniške prostore in stanovanje v hiši konkurzne mase v najem dati do prodaje tiste hiše.

Ponudbe se naj hitro ko mogoče masnem oskrbniku, doktorju Jankotu Sernecu v Mariboru storé.

Inventar se lahko pri njem, ali pri slavnej c. kr. okrožnej sodnji v Celji pogleda. (115-1)

Mi darujemo vsakemu

najpotrebnejše domače orodje, kakor: žlice za kavo in jedi, nože in vilice itd. itd.

Od konkurznega upraviteljstva pred kratkim na nič prišlo velike angleške tovarne za britanija-srebro smo dobili poziv, naj vse izdelke od britanija-srebra, ki jih pri nas v zalogi imamo, za majheno odškodnino prevoza in 1/4 delavske plače darujemo.

Ako se vpošlje znesek ali tudi proti povzetju cene, ki je pri vsacem izdelku označena, samo za povrnitev stroškov prevoza iz Angleškega na Dunaj in majhen del delavske plače, dobode vsakdo le-to

zastonj.

6 kom. britanija-srebrnih žlic za jedi, 6 kom. baš takovih žlic za kavo, vkupe 12 komadov, stalo je prej gld. 6, a sedaj stane vseh 12 komadov vkupe	gld. 2.35
6 „ britanija-srebrnih namiznih nožev z angleškimi ostrinami, 6 kom. baš takovih vilic, vkupe 12 kom., kateri so prej stali gld. 9, stoji zdaj vseh 12 vkupe	3.40
1 zajemalka za mleko, težke vrste, prej gld. 3, zdaj	1.30
1 „ juho, najtežje vrste, od najboljšega britanija-srebra, prej gld. 4, zdaj	1.80
- Poleg tega elegantni svečniki, par po gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zdelice po kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; majolke za kavo ali čaj po gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; svečniki z roči, par po gld. 8.50, 10.50, 14.—, 20.—; saharne pušice po gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; saharne sipnice po kr. 40, 75, 90, gld. 1.—; sklenice za kis in olje po gld. 2.50, 3.80, 4.25, 6.—; pušice za surovo maslo po kr. 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.— ter še mnogobrojni izdelki.

Osobitega pozora vredno.

6 komadov namiznih nožev, z najfinjšimi ročaji od britanija-srebra, z angleškimi jeklenimi ostrinami, 6 komadov baš takovih vilic, 6 komadov težkih izvrstnih žlic za jedi, 6 komadov baš takovih žlic za kavo, v elegantnej kaseti od baršuna, vkupe 24 komadov, ki so prej stali brez kasete gld. 13.—, stane zdaj s kaseto gld. 6.40.

Te stvari so izdelane od najfinjšega britanija-srebra in se od pravega 13 lotnega srebra celo po bletnej rabi ne dadé razlikovati, ter garantiramo, da njih barva vedno ostane bela.

Tudi damo vsakemu denar nazaj, ako mu naš nož ali žlica očrnila ali orumenita. (38-10)

Naslov:

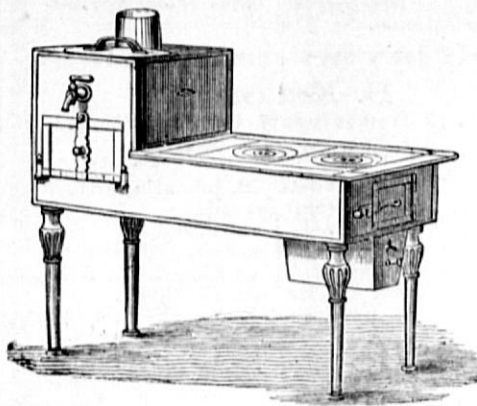
„Britannia-Metallwaaren-Niederlage“
Wien, Babenbergerstrasse 1.

Uneteljne zobe in zobovja

vpotavljam po najnovejši metodi brez odstranitve starih korenin in brez vseh muk. Popolnem nemučno zobovne operacije izvršujem uporabljajoč prav prijetno delujočo razveselilni gaz (dušikov oksidacij).

A. Paichel,

(102-3) zobovni zdravnik, stanje ob Hradskega mostu 1. nadstropje.

Cenike se slikami pošiljam na zahtevanje zastonj in franko.

Albin C. Ahčin,

stavbeni ključalničar, v Ljubljani, v krojaškej ulici št. 8 (nova), priporoča svojo veliko, dobro izbrano zalogo železnih ognjišč in stavbenih obitkov

vseh vrst in velikostij po najbolj nizkih cenah z garancijo.

Zaloga c. kr. priv. lestničastih mrež za železna ognjišča in kuhalne kotle, 40 odstotkov kuriva prihranjujočih.

C. kr. patentovane ploče za železna ognjišča, katere ne popokajo za vročino. — Zagotavljajoč promptno in rečno izvršitev

prevzemljem vsakovrstna stavbena dela in popraviljanja. (104-2)